

РЕШЕНИЕ

№ 7241

гр. София, 27.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в публично заседание на 19.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **4870** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Ф. М. Х. срещу ОТКАЗ № 02-2600/3053 от 17.04.2012г. на Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие”.

В жалбата са развити твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в нарушение на изискванията за форма и материалния закон- отменителни основания по чл.146 т.2 и т.4 АПК. Правни доводи за основателност на депозираната жалба са развити в писмена защита от 26.10.2012г., като е заявена и претенция за присъждане на разносните по делото.

Ответникът – Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие”, се представлява по делото от юрк. П. Г., като в хода по същество на спора моли съдът да постанови съдебно решение, с което да потвърди законосъобразността на акта.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установена следната фактическа обстановка, въз основа на която формира правните си изводи:

Жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Административното производство е започнало по подадено искане от [фирма]

с вх.№ 02-2600/3053/15.04.2012г. за изплащане на обезщетение за загуба на доход по мярка „Преструктуриране и конверсия на винени лозя“ по проект УИН [ЕГН], към което са приложени опис на имотите, върху които е извършено изкореняване с цел презасаждане и издадени декларации от ИАЛВ за реколти 2007г., 2008г. и 2009г.

С оспорения административен акт № 02-2600/3053 от 17.04.2012г. Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ е отказал изплащането на обезщетение за загуба на доход, като се е мотивирал, че заявлението да подпомагане е подадено на 24.03.2009г., а договорът между страните е сключен на 19.06.2009г., т.е в периода преди 01.10.2010г., поради което дружеството попада извън обхвата, определен в т.IV от Заповед № РД-09-550/01.07.2011г. на Министъра на земеделието и храните.

Видно от т.IV от Заповед № 09-550/01.07.2011г. на МЗХ обезщетение за загуба на доход се изплаща на производители, подали заявление за подпомагане след 01.10.2010г. и сключили договор с ДФ „Земеделие“- Разплащателна агенция след тази дата.

Условията и редът за предоставяне на финансова помощ по Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор 2008/2009-2013/2014г. са регламентирани в Наредба № 1 от 26.02.2009г. Жалбоподателят е кандидатствал по мярка „Преструктуриране и конверсия на винени лозя“, като е подал заявление УИН [ЕГН] от 24.03.2009г. В нормата на чл.2 от Наредбата е определено кои дейности се подпомагат по тази мярка и за кои дейности финансовото подпомагане е недопустимо. Право да кандидатстват за дейностите по чл.2 ал.1 имат лицата, които отговарят на условията по чл.3 ал.1 от Наредбата. В нормата на чл.3 ал.6 от Наредбата са регламентирани случаите при които финансова помощ не се предоставя. На следващо място, съгласно чл.3а ал.1 т.2 лицата, които са извършили дейност по презасаждане имат право на обезщетение за загуба на доход вследствие на прилагане на тази мярка във формата на парично обезщетение, изчислено на базата на три декларации за произведено грозде. Размерът на това обезщетение се определя със Заповед на Министъра на земеделието и храните на основание чл.3а ал.3 от Наредбата.

Единственото правно и фактическо основание за отказ на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ да изплати претендираното обезщетение е нормата на чл.3а ал.3 от Наредбата и обстоятелството, че заявлението за подпомагане е подадено и договора с [фирма] е сключен преди дата- 01.10.2010г. Така постановеният административен акт е незаконосъобразен, защото е издаден при нарушение на материалния закон, като не е мотивиран от фактическа страна с основанията, при които нормативния акт допуска да не предоставя финансова помощ по мярка „Преструктуриране и конверсия на винени лозя“ и да не се изплаща обезщетение за загуба на доход, вследствие на прилагане на тази мярка. Както се посочи по-горе съгласно разпоредбата на чл.3а ал.3 от Наредбата Министъра на земеделието и храните е материално компетентен орган да определи със Заповед само размера на паричното обезщетение, но не и условията на които трябва да отговаря кандидата и които са нормативно регламентирани. В Наредба № 1 от 26.02.2009г. няма въведено условие, че за да се изплати обезщетение за загуба на доход, заявлението на производителя и договора с ДФ „Земеделие“ трябва да бъдат подадени и сключени след посочената дата- 01.10.2010г. Фактическите констатации на ответния административен орган не се основават на конкретна правна норма, която оправомощава Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ да откаже да изплати парично обезщетение и противоречат на условията на Наредба № 1 от 26.02.2009г.,

за да възникне за производителя правото да получи обезщетение за загуба на доход, вследствие на прилагане на мярката „Преструктуриране и конверсия на винени лозя“ по извършената от него дейност, свързана с презасаждане със или без промяна на местонахождението на лозята (преструктуриране на лозята), със или без смяна на сорта с възможност за увеличаване на броя на лозите в хектар и/или смяна на формиранката със или без смяна на подпорната конструкция.

Цитираната Наредба е издадена съгласно § 2 от ЗР във връзка с Регламент /ЕО/ № 479/2008г. на Съвета от 29.04.2008г. Съгласно чл.11 §4 б.”а” от него подпомагането за преструктурирането и конверсията на лозя може да се осъществява във формата на обезщетение за производителите за загуба на доход, вследствие на прилагане на тази мярка. Този Регламент се прилага, съгласно чл.129 §2 от 01.08.2008г. и е задължителен в своята цялост и се прилага пряко от всички държави-членки на общността

Правото на обезщетение на производителя за загубата на доход, вследствие на прилагане на посочената мярка е регламентирано и в разпоредбата на чл.103р, §4 б.”а” от Регламент /ЕО/ № 491/2009г. на Съвета от 25.05.2009г. Този Регламент се прилага от 01.08.2009г. и е задължителен в своята цялост и се прилага пряко от всички държави-членки на общността. Ето защо и в заключение, освен, че издадената Заповед № 09-550/01.07.2011г. на МЗХ в частта по т.IV противоречи на посочените регламенти, съдът приема, че е недопустимо ответния административен орган да се позовава на нея, а не на правна норма, която му дава правомощие в определените от закона хипотези да постанови административен акт, с който да не удовлетвори искането на производителя. Всеки един издаден отрицателен по своето съдържание административен акт трябва да се основава на закона, а не на друг административен акт, който противоречи на него. Правото на обезщетение за всички български производители за загубата на доход от прилагане на мярката „Преструктуриране и конверсия на винени лозя“ е възникнало преди 01.10.2010г. и не съществува никакво законово основание да не бъде признато същото, извън останалите хипотези, които не допускат финансово подпомагане по същата.

По тези доводи и аргументи, настоящият съдебен състав формира окончателен извод, че воляизявлението на административния орган, обективизирано в оспорения ОТКАЗ № 02-2600/3053 от 17.04.2012г. е незаконосъобразно, защото е изведено при допуснато нарушение на материалния закон и е налице отменителното основание по чл.146 т.4 АПК. Развитите в обстоятелствената част на жалбата и допълнително в писмени бележки твърдения и съображения на жалбоподателя се споделят изцяло от съда, който ги намира за основателни и извежда своите правни изводи при прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, защото ответника не доказва съществуването на фактическото основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване. На основание чл.173 ал.2 АПК административната преписка следва да бъде върната на ответника за разглеждане и произнасяне по същество по постъпилото искане вх.№ 02-2600/3053/05.04.2012г.

При този изход на спора и на основание чл.143 АПК с оглед заявената претенция на жалбоподателя, ответникът следва да му възстанови направените по делото разноски, които са доказани в размер на сумата от 50 лева и представляват заплатена държавна такса по сметка на съда.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173 ал.2 от АПК,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, 22 състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], представлявано от Ф. М. Х. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.4, чрез адв. М. С. ОТКАЗ № 02-2600/3053 от 17.04.2012г. на Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“.

ВРЪЩА административната преписка на Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ за ново разглеждане и произнасяне по същество по заявление вх.№ 02-2600/3053 от 05.04.2012г.

ОСЪЖДА ДФ „Земеделие“ с адрес: [населено място], [улица] да заплати на [фирма], представлявано от Ф. М. Х. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.4, чрез адв. М. С. сумата от 50 лв./ петдесет/ лева на основание чл.143 АПК. РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с касационна жалба в 14 дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: